

HUMBLE, CHRISTOPHER OLOFSSON

**Prof-tryck af Klopstocks Messias. Prosaisk
öfversättning. =(Rubr.)=/(Christopher
Olofsson Humble.) (Stockholm, tryckt i
kongl. tryckeriet, 1789.).**

Stockholm
1789 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> eller boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Prof-Tryck

Af

KLOPSTOCKS MESSIAS.

Profaisk Öfversättning.

INNEHÅLLET AF DEN FÖRSTA SÅNGEN.

Messias skiljer sig ifrån folket, går up på Oljo-berget och lofvar där ännu en gang i en högtidlig bön, at åtaga sig försoningen

Ur den Första Sången, MESSIAS bön til sin Fader på Oljo-berget.

— — **H**är ligger Jag, Gudomelige Fader, ännu efter Din bild prydd med menklighetens drag. Bjödande inför Dig ligger Jag: men snart, ach snart ker Din dödande Dom blodig vanställa mig, och betafva mig under de dödads stoft. Redan hörer Jag Dig, Du verdarnas Domare, allena och på afftånd alkas, och oblidkelig i Dine himlar framkomma. Redan genomtränger mig en rysning, som af hela andarnas flågte ej kan kännas, och som, om Du än i sin grymmaste vrede skulle döda dem, ej af dem sulle kännas! Redan ser Jag den nattliga Örtagården ligga för mina ögon, redan nedsjunker jag inför Dig i det låga

stoffet, ligger och beder och vrider mig, Fader, uti dödsfvetten. Se här är Jag Min Fader. Jag vil med djup undergifvenhet lida Din alsmågtiga vrede, Din Dom. Du är evig. Intet dödligt väfende har tänkt och känt Gudomens vrede, och Den oändelige Förskräckande och Dödande. Gud kan allenast fördraga Gudomen. Här är Jag, Min Fader, döda mig, tag mit eviga offer til Din Försoning. Ån är Jag fri, ån kan Jag bedja Dig. Då Min Fader öppnar sig himelen med Myriader Serapher och förer mig frögdande och uti Triumph tillbaka til Din odödilige Thron. Men jag vil lida, hvad ingen Seraph fattar, hvad ingen forlande Cherub djupt betraktande infer; Jag vil lida den fruktansvärdaste död, O Evige! vil Jag lida! Vidare tade Han och sade: Jag uphöjer mit hufvud til himmen, min hand til skyarne och svär inför Dig, ty jag är Gud äfven som Du: Jag vil förlossa menniskorna.

Härpå svarar FADREN:

- - Jag utträcker mit hufvud genom himlarna, min arm genom oändligheten och säger: Jag är evig! Säger och svär inför Dig Min Son! Jag vil förlåta synderna

Ur Årtode Söngen, när JESUS är kommen til Golgatha.

Nu vr Han kommen til det stora Altarets Höjd,
och skådas up til Domaren. - - - - De Korsfästade
stande

stående togo af Honom Korset och upreste det bland de dödas ben. Och Korset höjde sig mot himelen och stod. Ån skimrade ljuft den invigde högtidelige dagen; ån glädde sig de spådafta bland Creaturen i den lifandande luftens Labyrinther; men en vink, och jorden börjar i dens sköte, i de hemligafta aflägsnafta djupen med en fakta skakning báfva. Och öfver den skälfrande jordens ansigte, rufta sig stormarne, hvirflande, och tjuta i hängande klyftor. Och Korset svigtade. Gudamenniskan stod bredevid Korset! - - - -

Chorus af Mirriam och Debora medan MESSIAS hänger på Korset. Ur Tionde Sången.

Skönaste bland menniskor! Han var den skönaste bland menniskor; men vanstält, vanstält har Dig den blodige Döden!

Mit hjerta gråter väl, och forgfulla bedröfvelfer omgifva mig; men Han är den skönaste hand Creaturen, den skönaste! Skönare ån alla ljuset barn, när de brinnande af andakt bedja | til Den' [Oändelige,] skönare i sit blod!

Sörgen Cedrar! Denne stod på Libanon, en skugga för den tröttade; men han är huggen til et Kors, den suckande Cedern!

Sörger Rosor i dalen! Denna stod vid silfverbäckens,
men hon är vriden til en Krona om Den Gudomeliges
hufvud!

Outtröttelig höjde Han sina händer til Fadren för
syndare, til den Helige. Outtröttelige gingo Hans fötter
til den lidandes hydda! Nu äro de genomstungne,
Hans händer och fötter, med jernfår genomstungne!

Hans Gudomeliga panna, den Han vid berget i
stoftet nedböjde, ifrån hvilken redan svett med blod
nedran! Ach, huru har kronan, den blodfulla kro-
nan lenne genomstungit!

Et svärd genomtränger Hans Moders själ!
Ach förbarma Dig, O Son, öfver Din Moder! Uplif-
va henne at hon icke dör!

Vore jag Hans Moder, och redan i glädjens lif;
ach, så skulle ändå et svärd genomtränga min själ!

Mirrian, Hans öga flocknar, och svårare andas
Hans bröst Snart, nu skådar Han, snart för sista gån-
gen up til himelen!

Dödsblekhet betäcker Dets insjunkna kinder, De-
bora! Snart, nu sjunker Hans hufvud, snart för sista
gången ned!

Du, Jerusaleml, som där uppe lyser för de himel-
ne, gråt glädje tårar! Snart är offerstunden förbi!

Du,

Du, Jerusaleml, som syndade på jorden, begråt ditt
 slände! Ty snart fordrar Domaren af dina händer Hans
 blod!

I deras lopp stå alla stjernor stilla! Och Skapelsen
 allt omkring är stum för Den Lidande Guden! Ty
 Jesus Den Evige Öfverste Presten är til at försona i
 det Aldraheligaste! Halleluja!

Verldskretsen står äfven stilla! Och för Er, stoft af
 stoft, som bo på jorden, för Er är Solen flocknad! Ty
 Jesus Kristus Den Evige Öfverste Presten är til at
 försona i det Aldraheligaste! Halleluja!

MESSIÆ döds stund. Slutet af samma Sång.

----- Jesus Kristus uphöjde brutna ögon til
 himlen, ropade med hög röst, ej en döendes röst, med
 Alsmågtiges, som til ändeligheternas häpnad frivilligt
 sig til den försonande döden, ropade Han! - - -
 ropade: Min Gud! - - - Min Gud! - - - hvi har
 jag förtjänat att dö? - - - Och himlarne betåkta deras
 önskan för hemligheten! Hastigt fattar Honom, men för
 ingen menklighetens hela känsla. Han ropade
 sinågtande tunga: Mig törster! - - - ropade!
 förnöjstade! skalf! bleknade! blödde! ropade:
 i dina händer befaller jag min ande! - - -
 - (Gud, Medlare förbarma dig öfver oss!)
 omnat! Och böjde ned hufvudet, och dog!

*Ur Elfte Sängen. Händelsen om dem, som vid MESSIÆ
död upstode ur grafvarna.*

Ifrån bergets fot, alt intil tinnarne af Templet báf-
vade nu fruktansfullare Moria. Förskräckande moln
vältrade sig ur det Aldraheligaste, strömde fram ge-
nom det Heligas salar, sedan i Templets Förhus, så
til himelen. Dit, som de förskräckande molnen vände
sig, där báfvade jorden, sönderspillrades klipporna, höj-
de sig strömarne. Nu stodo molnen utbredda öfver
grafvarna, lysande stilla; och en stormvind brusade ned
i grafvarna! men Den Evige Sonens almagt var icke
uti stormen! och jorden báfvade omkring grafvarna;
men Försonarens almagt var ej uti jordenes báfvande!
Ifrån molnen strömde lågor; men Herren var ej uti
lågorne. Nu nedkom ifrån himelen et ljuft susande;
och Den Evige Sonens almagt var uti susandet.

Ach! en söt förtjusning, lik en sömn i skugga, in sjä-
tog Fäderne! - - - - -

Ur Sextonde Sängen och Domen på Tabor. ör sista
Härrar flogos. Härrarnes anförare, bågge är
fölla. Altomkring i det tyfsta fältet lågo döda kinder,
par, lågo de färfulle utsträckte. Såsom skyfa snart för sin-
made de Dödes andar, och med dem anförare
darnas Domare uphöjde högra handen, d
krossande dunder ned på de bågge store f
stunden förbi!

Du,

Långe gaf det genfskall efter deffe store förörättare af menfskligheten, ljomt, vidt, fullt af fäfa hördes efterfskall ned i Gehennas klyftor.

Melodier, den sötafte glädjes lekfsystrar upftogo nu med ängla-harpors fäktade ljud. Ty obegräfnade kommo barnens själar ifrån Ganges, ifrån Rheen, ifrån Niagara och Nilus intill Cedrarne på Tabor. Säfom ifrån många och stora hjordar söndrade, lammerna beta och närde af våren gå ned til en fluttande högd, så kommo fjälarna in i Tabors lundar.

Och Domaren dömdde icke. Månge blefvo förde den väg - - - - -

Til Svenska Almänheten.

REDAN, då jag i Tidningarne den 29 November 1787 intimerade, at en Svensk Profaisk Öfversättning förhades af Herr Klopstocks Episka Poëme öfver Jesu Lidande, MESSIAS, kände jag drifstigheten af mit företagande. Denna farhåga har ökat i den mån jag avanceradt med Öfversättningen. Verhets försärlighet, mine vänners varningar, för hvilka jag yppat mit företag, hade tycks böra aldeles afsträcka mig. Men, då jag, oakadt deffe försärligheter ändå fortfarit, har det ej skedd utan ordsaker. Klopstocks MESSIAS är öfversatt på flere Europeiske språk, och äfven på Latinsk Heroisk vers, hvarföre skulle den icke äfven bli sedd på vårt? Det tyckes vara en vanheder för Svenska Vitterheten, at han det ännu icke blifvit. Må det då ej vara tilläteligt, at försöka? Jag har, utom det för några, som för aldrig känt denne store mannen upläst af min Öfversättning några stycken, och funnit af verkningarne på dem, at försöket ej så aldeles torde misfslyckas. Det är och för deffe, som jag vågat öfversätta. Ty för dem, som själfve känna Original-Skriften drifstar jag det icke. Haldre ut-
ber

ber jag mig deras åtgärd, deras undervisning, til understöd för mit företag. Jag har äfven redan i det affeende ej så aldeles varit förläten. Någre af mine vänner, Religionens och Vitterhetens älskare, hafva funnit et nöje i at granska och genomse hvad jag börjat. Och desses ynnest, sammanlagd med den drift, som upeldar mi, at meddela mine medmenniskor det ängla-nöjet, at af detta förträffliga Skaldestycke med hela själen känna och erfara, huru hög Försoningen och den Christeliga Moralen är öfver Afguda-dikter och Philosophien, och hvad för et ljuft himla-lugn den vid alla tillfällen sprider i menniskohjertat, aro de skäl, som stadgat mit beslut, at i en Svenskt Prosaisk Öfversättning, på sådant papper och med de stilar som förutstående Profstryck utvisar, utgifwa detta alt för väl kända Poème och mästerstycke af den Tyska Episka Skaldekonsten, under följande vilkor: Af hela verket, som består af 20 Sånger, eller 4 Tomer, utgifues 5 Sånger i sänder, eller en Tome. På hvar och en sådan Tome erlägges Prenumeration med Sexton Skill. Sp. På den första Tomen lennas anstånd för Prenumeration ifrån instundande April månads början til Junii månads slut, och kommer den at utgifuas i slutet af nästa November månad. Då, vid denne Tomens uttagande och undfående af ny Prenumerations Sedel, den andre Tomen kan erhållas efter Sex månader. På lika sätt fortfares med alla 4 Tomerne, som redan äro i Manuscript färdige. Men skulle hela Verket emot förmodan öfverfliga 50 ark, så betalas de öfverskridande arken vid sista Tomens undfående i proportion. Under hopp om den vördade Almänhetens biträde, til befordran af detta Arbetets utgifuande, skal framdeles i Tidningarne averteras, hvaräst Prenumerations Sedlar härpå, med mit namn underteknade, äro at tilgå. Stockholm den 31 Martii 1789.

CHRISTOPHER OLOFSSON HUMBLE,
Rector vid St. Catharina Schola i Stockholm.

www.books2ebooks.eu